

ס. זמנא תצית קרנא נאכא

[illegible][illegible]

שִׁיבוֹר כְּשֹׁאמֵר (לִחְדָּד) בְּהֵרֶם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁעַתָּה שֶׁעָשׂוֹת אֶת הָעֵקֶל שֶׁלֹּא הָיָה
 זֶה הָיָה שֶׁבֶר שֶׁשִּׁקְלָה בְּנֵר לֹדֶבֶת וְזִכְרֹת מַעֲשֵׂה מִרְיָם וְזִכְרֹת לֶךְ הַפֶּה לֹא נִבְרָא
 אֶלָּא לְחֵדוּת וְלֹא לְדִבְרֵי לִדְבָר וְזֶה זִכְרֹת מַעֲשֵׂה מִרְיָם וְזִכְרֹת לֶךְ הַפֶּה לֹא נִבְרָא
 כִּשְׁכִּישְׁאֵמֶר וְכֵן בְּחֵרֶת זִכְרוֹת מִן הַחֵד וְקִבְּלֵנוּ לֵדֵב מִי לִשְׁמֹר הַחֵד
 שֶׁל הַחֵד וְכֵן וְזִכְרֹת שֶׁבֶר יֵאָדָּם שֶׁמִּצְוֹת בְּכָל יוֹם יִשְׁמֹר לִזְכֹּר אֶת
 יְיָ יִבְרִיךְ מִעַתָּה וְעַד עַד וְעַתָּה מִי שֶׁעָשׂוֹת אֶת הָעֵקֶל שֶׁלֹּא הָיָה

ה' י"ב המצות ציווהו מונה למצות י"ח בנעשית אותה מצוה ואם עשאה בלא כוונה לצאת י"ח אלא במתקנת בעלמא או לכוונה אחרת ולא לשם מצוה י"ח אחרת מזה לא יצא י"ח מן התורה וי"ח עצמות אין ציווהו כוונה ואם התקנת יצא בדרבנא והלכה כבשרא דר' אשונה ב"א במצות של תורה אבל אחרים ע"י י"ח

החיה הציבה כונה לר"ה ומואז לאומרים שאחציל מצוה של חדרה א"צ מן המצוה
כונה מ"ס בק"ש כונה ה"ל שי"בן ש"ה ש"ה אומר במי ולא אמרו מן המצוה
שאינו צריך כונה אלא בכוונה לצאת י"ח אבל צריך כונה הענין כלומר שלא
יודיעו בדיכונים אחרים כדי שיקבל מ"ש בדוכסכות ה"ל ואינו דומה לשאר
מצות שהן מצוה נעשית וכל שעשה מצוה אע"פ שלא כיון ל"ה הרי קיים מצוה
עצומה אלא שאין זה מן המוכרח וכ"ש אם כיון לצאת אע"פ שהוריד בה
באמצע בדיכונים אחרים ונא ליה אבד ק"ש והפלה שהן קבלת עול מ"ש או
מ"ס מ"ל

[illegible]

לכחצלה הצריכו כונה אלא שאם מפרק מפרק בירוב המעצמים של נחבונים כל שדרות
לצורך

[illegible]

INT

ככל שרואה מן התורה אבל כונת הענין ר' בפסוק ראשון לד"ה בדיעבד):

מזמור לדוד

סמ"ח במה צריך לדקדק ולזכור בק"ש וכו' בהפנינים:

אֶת־לִבְכֹּחֶלָה צִוִּי לְחַזְרֵי וּלְקִרְתָּ כֹּל־אֶת־פְּרִישׁוֹתָי שֶׁל־קָדֹשׁ בְּכוֹנֶה בְּיָמֶיךָ
 וְיִבְרָאָה בִּרְתָּה וּבִכְנִיעַ כִּדְרָךְ בִּשְׁבִי הַמִּדְעָה קוֹרֵי שְׂרָמָמָה שְׁמִשְׁנֵי לָרֶם
 לְמֶרֶץ לִי כִי־הָמֶלֶךְ דְּרִיעִי כֹחֵךְ הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנֵי מִדְיָנָה שֶׁהֵם עוֹשִׂים עַל־הַלְלוֹתָ נִקְרָא
 וְאֵת־בְּיָמֶיךָ וְיִבְרָאָה וְיִכְנִיעַ וְקָדֹשׁ הָיָה שְׂרָמָמָה שֶׁל־הַקָּדֹשׁ לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הִשְׁרִיעַ עֲלֵיךְ הַקָּדֹשׁ לְקַבֵּל מִשְׁעָרָה אֵלָּה בְּכַפֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶת־
 צִוִּי עֲבִיב לְמִתְחַלָּה בְּיָמֶיךָ וְיִבְרָאָה :

ב' סוף נספח ב' שנים
ב' וצריך שתורה בענין כפרתונתא חדשה שלא שמעה מעולם חוש' אשר
אב' מצד היום כלומר בכל יום היו כדשים ולא כמו שכתב שמע
דבר א' הדבר פעמים ששם אינו חז' אצלו כבתחלה :

לכן נהגנו שהדש"ץ ידבר ואמר ה' אלהינו אמת בעל רם וכוה כל אדם ויצא
אדם שכל הקורא ק"ש בחזקתה כל אבר נשל היבה אחת ומורפא בה
ד מורפא ד' בק"ש יש רמ"ה תיבות וחסור ג' תיבות לחשלים היצ"ח בער אביז של

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה אֲנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים

[illegible][illegible]

אמת כי וי"א חסדה אחרה לקרא בחדר שיאמר אל כל נאמן שמע וי"ו חגי
דעות אל משליח מני רמ"ח וכן במקום אמן שיש לענות אחר הדבר. בעצמו
צ"ע ודבריהם היו צ"א בפני השם כל ימות ובהבדל והאמר אמן וי' ארבע

אם מלך נאמן וקדוש אמר ואלו השמים בשמים יתברכה וכן עתה במדינת אלהי
עם מושבם הן מן העתה פחות האשר בעל דם היה לעמוד הנהנה מן העתה
לחן

[illegible][illegible][illegible]

סוגי נתיבי תחבורה

תפנית בסביבה

[illegible][illegible][illegible]

וְלֹא לִצְאָתָהּ כִּי יִרְיֶה חֹכְמָתָא וְאֵם לֹא אֲשַׁכְחָה כְּלִילִי הָיִי דַעְרִי עֲכָשׁוּ שְׁלֵל לִצְאָתָהּ בְּמִסְפָּרֵי־

התאחדות המורים

לראש להאומים שמצות א"צ בונה לצאת ברוח ידי חובתו מי"ם כשמתכוין כפירוש
שלא לצאת ברוח ידי חובתו בורא אינן יוצא בע"כ ולפכ"ל כשיחזיר בל"י יספור
בברכה אבל אם לא הציגה בידעו בפירוש שלא לצאת בספרה ו' כשיחזיר בלילה
אלא ספר סתם אף שלא בידך עקשיו וגם לא ענת אמן אחר ברכת הציבור לא יסדר
כשיספור בלילה שטא היה כבר לילה כשספר בביתו ונכר יצא י"ח להאומים
שמצות אין צריכות כונה ואף להאומים שמצות צריכות כונה ט"ו תספור בזמן
הזה מדי"ט י"א שמצות מדי"ט אל"ה הכל אין צריכות בונה כמו שנה"ב כס"י
ואפילו לא ספר עשרים כלל אל"ה ששמע תספור כן אחר וכן להציבור שספור
ולא תסכוין כלל להציגו וגם הוא לא תסכוין לצאת כשמתכוין אל"ה שמע לפי
הטעם לא יסדר בספרה ו' אין זה כלום להאומים שמצות א"צ כינה כלל אצ"כ
מתכוין לצאת בספרה ו' אין זה כלום להאומים שמצות א"צ כינה כלל אצ"כ
מתכוין א"י מתכוין שלא לצאת בה וכל זה הוא בבחישה אבל קודם ביה"ש אין
מטרג כלל לספור אפי' בע"ש שמקריטין לגמור תפלה ערבית כציבור בבית
התנאים קודם ביה"ש אין הציבור מופיין כלל בבית התנאים אלא כל אחד נספר
בביתו כשיגיע הזמן ואם טעו ביום המעון וביחור וספדו ואחר כך נתפסו העובים
ותרע שזהו קודם ביה"ש צריכין לחזור ולספור אבל לא יסדר שנית אם כשספור
די' מפל"ה המנהג ואילו שורש מנהג העולם לקרות קריש"ל ערבית מפל"ה המנהג
ואילו לפי שטמכוין על האומים שספדו המנהג ואילו כשם שהוא בלילה לענין
תפלת ערבית לר' יהודה כך הוא בלילה לענין קריש"ל של ערבית וא"כ היה שורש
כלילה לענין ספדו העומד לר' יהודה לפי דבריהם וס"מ צריכים לחזור ולספור
כשיגיע הזמן לפי שהעיקר כהאומים שספדו המנהג אינו חשוב כלילה אפי'
לרבי יהודה אלא לענין תפלה בלבד אבל לא לענין שאר דברים שמצותם כלילה
כפי שנה"ב בספרו ליל' :

יג. אבל המדקדקים לספור בצאת הכוכבים ששעו ביום חמשתו וספרו בבין
 השמשות אין צריך לחזור ולספור כלל בצאת הכוכבים מעיקר הדין אפי' בלא
 ברכה לפני שכתב יצא ידי חובתו לגמרי מעיקר הדין במה שספרו בבין השמשות
 שהוא ספק לילה וספק דברי מופתים להלך (ומ"מ כ"י) לדיש לדברי האחרונים
 שמספר בזמן חזרתן הערה טוב להם שיחזרו לספור בצאת הכוכבים בלא ברכה
 יד מי ששאל אהרן הכהן בבין השמשות כמה ימי המסירה ללילה זה ואמר לו
 אחמול היה כך וכך שאם יאמר לו היום כך וכך לא יוכל הוא לעצמו לחזור
 למנות בברכה לפי שכבר יצא י"ח במה שאמר לחבירו היום כך וכך כלום אבל
 האומרים שאין צריך סנה לצאת אף שלא יאמר לעצמו אין בכך כלום אבל
 השואל יכול לספור בברכה אף ששטעו בכי המספר מהמשה מכל מקום בשעת
 ששטעו היה בדעתו לחזור ולספור שד"י בשביל כך הוא שוכח ונמצא שחית
 בדעתו בפירושו שלא יצאת לשמייעה ע"י אהל הכשיב לא היה בדעתו בפירושו
 בשעת החשובות שדעתו לחזור ולספור שנית אחר כך אף שכאמרת כן הוא מ"מ
 כיון שלא היה בדעתו בפירושו יצא ידי חובתו להאומרים שא"צ סנה אבל אם לא
 אמר לו היום כך וכך אלא השיב לו סתם כך וכך לעצמו לא יצא בזה ל"ד חזרו
 לספור בברכה ותכליתו וזהו טוב מזה אממול היה כך וכך :

מִן וְכָל זֶה נִשְׁמָעוּת בְּכֵן הַשְׁמָעוּת אֲבָל קוֹמָה לֵבן אֵין אִם אִם לֹא הָיָה כִּי הָיָה כִּי וְכִי
לְעוֹפֵה הָיָה וְסוֹפֵר בְּכִיבָה כִּיִּן שֶׁתִּקְרָא כְּרֹאמִים שֶׁאֵין מִפְּלִי הַמַּמְחָה וְאִיִּךְ
אֵינוֹ חָשׁוֹב בְּלִילָה אֲלֵא לְעֵינֵי הַפֶּלֶא בְּלִבָּד וְגַם לְחֹאמִים שֶׁהָיָה בְּלִילָה הָיָה יֵאָדָּא
שֶׁאֵין מִצּוֹת מִדְּבָרֵי מוֹפְרִים צִירִיּוֹת מִדָּתָה לִצְאֹת בֵּין (וּמִם) לְהַחֲלִיף מִיֵּד לְיִמְרָה
מִפְּלִי הַמַּמְחָה וְאִיִּךְ שֶׁלֹּא יֵאָדָּר הָיָה כִּי וְכִי):

לילת הוא ואינו נחשב ליום הערב אלא ליום המחרת ומכאן ראוי להקדים תפלת